

си потребности. А гръбците владее то българско име го за-
лишил с гръбцето "Герокошинов.", Св. Богородица е цър. въ ма-
халата "Болница.", Св. Никола е цър. въ мах. "Рарданб.",
Апостол Давид.

От 11-ти църкви само 7 са оцелели въ ствой ден, а 4-ти
само на денят на Св. Ангелите.

Охридъ иднога бил с много църкви, за кои-то и денес
кои свидетелствуват само-ти имъ оцелели, а
и много отъ тяхъ се обрънати на джидани, между
тяхъ е джидани и великиятъ храмъ "Вълта Софий.",

До прѣди 12. год. въ Варошъ-тъ и жетитъ да не бѣа на-
днали въ такъво заблудение, щото зреласяхъ въ разговоръ
тъ си да се кажатъ че спаватъ гръбци, но отъ тога на самъ
(башо) не само мѣстете и жетитъ си се станали а и
та си ги упражняватъ да говорятъ майчиниятъ си ма-
мекъ Языкъ, и много си се принасятъ за прѣдното си
аидно отношение и умствена болестъ, която имала кѣмъ
народността си. Ахъ! глупостта сиромашия и неспо-
което тираниство много прѣдъти на умственото и ве-
щественото имъ развитие.

Въ Варошъ-тъ и двата пола се творѣтъ трудо-
любви: мъжскитъ полъ се грижи и труди, за да върти тър-
говия и занаяти, отива и по странство; жетитъ
работятъ асдугоуизитъ рѣко-ти: коприка (свила), ленъ,
конопъ, памбукъ. и вѣта. Отъ ленъ-тъ и памбукъ-тъ, отъ
като ги изработватъ, си ткаятъ (тъкатъ) разнови-
дни платна, отъ кои-то си правятъ за домашни-тъ си